

Αριθμ. πρωτ. 280.....

Αθήνα 4-4-2017

Σκ/ζχ/040417

Προς
την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης
και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
κα Ε. Αχτσιόγλου

**Θέμα: Ελευθερία αυτόνομης επιλογής εκπροσώπων των κοινωνικών
εταίρων στο ΔΣ του ΟΜΕΔ. Θητεία μελών Δ.Σ. Ο.ΜΕ.Δ.**

Κυρία Υπουργέ,

Όπως είναι γνωστό, ο Ο.ΜΕ.Δ. είναι ανεξάρτητος φορέας και διοικείται αυτόνομα από τις οργανώσεις των εθνικών κοινωνικών εταίρων που υπογράφουν την Εθνική Γενική ΣΣΕ (ΓΣΕΕ και ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ, ΣΕΤΕ). Η εργατική και η εργοδοτική πλευρά εκπροσωπούνται ισομερώς στο 9 μελές Διοικητικό Συμβούλιο με την υπόδειξη ισάριθμων μελών και επιλέγουν με ομόφωνη απόφασή τους τον Πρόεδρο του Οργανισμού. Η πλευρά του Κράτους μετέχει με την υπόδειξη εκπροσώπου του Υπουργείου Εργασίας ως παρατηρητή, χωρίς δικαίωμα ψήφου (άρθρο 17 παρ. 1, 3 και 4 ν. 1876/1990).

Ο ν. 1876/1990 στο άρθρο 17 παρ. 7 στοιχείο α', όπως ισχύει, ορίζει ότι:

«7. α) Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τριετής. Ο επαναδιορισμός των τακτικών μελών είναι δυνατός για μία ακόμη συνεχόμενη τριετία.»

Ο περιορισμός των δύο συνεχόμενων θητειών που επιβάλλει ο νόμος για τα τακτικά μέλη, περιορίζει το δικαίωμα των κοινωνικών εταίρων να υποδεικνύουν τους εκπροσώπους τους στο ΔΣ του Ο.ΜΕ.Δ. ελεύθερα και αυτόνομα, αφού κατ' αποτέλεσμα περιορίζει τον κύκλο

των υποδεικνυόμενων από αυτούς προσώπων. Με δεδομένο ότι οι κοινωνικοί εταίροι είναι αυτοί που αποφασίζουν κάθε φορά ποιους θα υποδείξουν ως εκπροσώπους τους στο Δ.Σ. του Οργανισμού, ο περιορισμός του νόμου αποτελεί εμπόδιο στην υπόδειξη των καταλληλότερων εκπροσώπων και ενδεχομένως και στη συνέχεια της διοίκησης του ΟΜΕΔ.

Η ελεύθερη επιλογή της κατάλληλης εκπροσώπησης των οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών και μάλιστα σε φορείς που διοικούνται από τους ίδιους, αποτελεί δικαίωμα που προστατεύεται από τα άρθρα 12 και 23 παρ. 1 του Συντάγματος με τα οποία κατοχυρώνεται μεταξύ άλλων η ελευθερία σύστασης, οργάνωσης, λειτουργίας (εσωτερική αυτονομία) και δράσης των συνδικαλιστικών οργανώσεων, σωματείων και ενώσεων, που επιδιώκουν θεμιτό σκοπό, αλλά και θεσπίζεται εγγύηση για αποχή του κράτους από κάθε ενέργεια, η οποία θα ήταν δυνατόν να παρεμποδίσει και να ανακόψει αφενός την ίδρυση και αφετέρου τη λειτουργία τους.

Το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, όπως και η συνδικαλιστική ελευθερία, κατοχυρώνονται και στο άρθρο 11 της ΕΣΔΑ, το οποίο μάλιστα στην παρ. 2 ορίζει χαρακτηριστικά ότι: «Η άσκησις των δικαιωμάτων τούτων δεν επιτρέπεται να υπαχθεί εις ετέρους περιορισμούς πέραν των υπό του νόμου προβλεπομένων και αποτελούντων αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνίᾳ, διά την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την προστασίαν της τάξεως και την πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας και της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών τρίτων. Το παρόν άρθρον δεν απαγορεύει την επιβολήν νομίμων περιορισμών εις την άσκησιν των δικαιωμάτων τούτων υπό των μελών των ενόπλων δυνάμεων, της αστυνομίας ή των διοικητικών υπηρεσιών του κράτους». Φυσικά, καμία από τις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις επιτρεπτού περιορισμού δεν συντρέχει στην περίπτωσή μας – και μάλιστα προσβολής του πυρήνα του δικαιώματος, που έχει απόλυτη προστασία.

Επιπλέον, η προαναφερόμενη νομοθετική διάταξη του άρθρου 17 παρ. 7 στοιχείο α' του ν. 1876/1990 παραβιάζει τη ΔΣΕ 87, που κυρώθηκε με το ν. 4204/1961, η οποία στο άρθρο 3 ορίζει ρητά ότι οι δημόσιες Αρχές οφείλουν να απέχουν από κάθε επέμβαση, η οποία δύναται να περιορίσει ή να παρακωλύσει τη νόμιμη άσκηση του δικαιώματος των οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών να οργανώνουν ελεύθερα τα της διαχείρισης και δράσης τους και να καταστρώνουν το πρόγραμμα των ενεργειών τους (βλ. σχετικά Σύνοψη

Αποφάσεων Επιτροπής Συνδικαλιστικής Ελευθερίας, 5^η έκδοση, 2006 παράγραφοι 454,455).

Στο πλαίσιο αυτό, ζητάμε την άρση του παραπάνω περιορισμού των θητειών των μελών του ΔΣ του ΟΜΕΔ και την προώθηση νομοθετικής ρύθμισης με το εξής περιεχόμενο:

Προτεινομένη νομοθετική ρύθμιση :

«Το δεύτερο εδάφιο του στοιχείου α' της παραγράφου 7 του άρθρου 17 του ν. 1876/1990 καταργείται»

Αιτιολογική έκθεση

Σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 1876/1990 ο ΟΜΕΔ διοικείται από εκπροσώπους που υποδεικνύουν οι κοινωνικοί εταίροι οι οποίοι επιλέγουν, με ομόφωνη απόφασή τους, και τον πρόεδρό του. Ο περιορισμός των δύο συνεχόμενων θητειών που επιβάλλει ο νόμος στο άρθρο 17 παρ. 7 στοιχ. α', εδάφιο δεύτερο του ν. 1876/90, για τα τακτικά μέλη, περιορίζει την ελευθερία των κοινωνικών εταίρων να υποδεικνύουν τους εκπροσώπους τους στο ΔΣ του ΟΜΕΔ αφού κατ' αποτέλεσμα περιορίζει τον κύκλο των υποδεικνυόμενων από αυτούς προσώπων, εγείροντας επιπλέον ζήτημα συμβατότητας με το Σύνταγμα, την ΕΣΔΑ και τη ΔΣΕ 87. Με δεδομένο ότι οι κοινωνικοί εταίροι είναι αυτοί που αποφασίζουν κάθε φορά ποιους θα υποδείξουν ως εκπροσώπους τους στο ΔΣ του Οργανισμού, ο περιορισμός του νόμου αποτελεί εμπόδιο στην υπόδειξη των καταλληλότερων εκπροσώπων και ενδεχομένως και στη συνέχεια της διοίκησης του ΟΜΕΔ.

